

Lyhyesti

TALOUSTIEDETTÄ RUOTSIN MALLIN MUKAAN

Sata vuotta sitten Ruotsissa oli yksi kansantaloustieteen professori, mikäli oppiala määritellään sillä tavoin kuin se nykyään ymmärretään. Nykyään lukumäärä on 30—40, mihin kuuluvat myös ekonometrian ja taloushistorian professorit. Mikäli mukaan otetaan myös ne dosentuurit ja tutkijanvirat, joissa pätevyysvaatimukset vastaavat amerikkalaisen käytännön mukaista professorin pätevyyttä, lukumäärä nousee noin 150:een.

Nämä tiedot käyvät ilmi Lars Jonungin ja Elving Gunnarsonin raportista *Economics The Swedish Way 1889—1989* (Ekonomiska Forskningsinstitutet, Handelshögskolan i Stockholm, Research Report Febr. 1991). Raportti tullaan julkaisemaan osana tekeillä olevaa evaluaatiota ruotsalaisesta taloustieteestä. Evaluaatio tapahtuu ulkopuolisin voimin (Seppo *Honkapohja*, A. K. *Dixit* ja Robert *Solow*).

Professoriksi pääseminen tapahtuu Ruotsissa samanlaisen aikaa vievän prosessin mukaan kuin Suomessa. Vakinaiseen virkaan on siirrytty keskimäärin 40 vuoden iässä. Tämä luku on pysynyt hyvin vakaana koko sadan vuoden ajan.

Professoreilla on perinteisesti ollut hyvin vahva asema omilla laitoksillaan. Virkapauksia lukuun ottamatta liikkuvuus on viran saamisen jälkeen ollut vähäistä. Perinteisesti professoreiden kiinnostus jälkipolven kasvatamiseen on ollut vähäistä. Sellaisilla tunnetuilla nimillä, kuten *Davidsonilla*, *Wicksellillä* ja *Heckscherillä*, oli hyvin vähän, jos lainkaan, tohtorin tutkinnon suorittaneita oppilaita. *Ohlin* ja *Myrdal* siirtyivät hyvin varhaisessa vaiheessa poliittiseen toimintaan, jolloin

professorin hoito jäi muodolliseksi. Lundbergin mainitaan kaikkotaneen oppilaansa destruktiivisella kritiikillään. Vanhoista nimistä *Jonung* ja *Gunnarson* mainitsevat *Cassel*in ja *Åkermanin* professoreina, jotka kiinnittävät huomiota myös jälkipolveen. Tilanne on 1970-luvulta lähtien muuttunut. Silloin aloitettiin myös ensimmäiset jatkokoulutusohjelmat.

Jatkuvat kiistat, jopa suoranainen vihamielisyys, eri professorien välillä olivat sotien välisenä aikana leimaa antavia ruotsalaiselle taloustieteelle. Perinne on jatkunut sotien välisenä aikana, joskin laimeampana.

Ruotsalaiset professorit ovat kautta aikojen olleet tunnettuja aktiivisesta osallistumisestaan julkiseen elämään. *Wicksell*, *Cassell* ja *Heckscher* olivat aikansa merkittävimpiä kansanvalistajia. Esimerkiksi *Cassell* julkaisi 1500 artikkelia Svenska Dagbladetissa, ja myös Heckscher ylsi 300 Dagens Nyheterissä julkaistuu kirjoitukseen. Kaikista niistä *Cassel*in oppilaista, jotka aikoinaan saivat professorin, tuli myöhemmin kansanedustajia. (*Wohlin*, *Ohlin*, *Myrdal* ja *Bagge*). Traditio on jatkunut näihin päiviin saakka. Hyvin monet professorit osallistuvat julkisen keskustelun ohella komiteatyöskentelyyn ja ovat toimineet neuvonantajina.

Professorien suuri aktiivisuus käytännöllisissä tehtävissä on *Jonungin* ja *Gunnarssonin* mukaan ollut sekä hyödyllistä että haitallista akateemisen taloustieteen kehitykselle Ruotsissa. Se on edistänyt oppilaiden työmarkkinoita ja kannustanut soveltavaa tutkimusta. Toisaalta se on pitänyt yllä epäilevää asennetta puhtaasti teoreettista tutkimusta kohtaan.

NEUVOSTOLIITTOILAISTEN YRITYSTEN TULO MAAILMAN-MARKKINOILLE

Neuvostoliitossa suhtaudutaan nykyisin uudella tavalla talouden eri alojen kehittämiseen. Uutta ajattelua kehitetään valmisteltaessa valtion taloussuunnitelmia, markkinoita ja pyrittäessä tehostamaan taloutta. Samalla on omaksuttu uusi lähestymistapa kasvuvauhtiin ja työyhteisöjen työn arviointiin. Ainoastaan uuden ajattelun kautta voidaan panna piste vanhan koneiston tuhlaavaisuudelle. Asiat on osattava saattaa loppuun.

Leninin mukaan Marxin teoria ei ole lopullinen ja koskemattomaksi tarkoitettu. Asian tuntijoiden on kehitettävä sitä eri alojen mukaisesti, jotta ei jäätäisi kehityksen jalkoihin. Lenin itse kehitti ja täsmensi jatkuvasti omia näkemyksiään sosialistisesta taloudesta (esim. teos »Osuuskunnallistamisesta«). Leninin teokset eivät kylläkään anna vastauksia tai toimintaohjeita nykyisiin ongelmiin. Siksi onkin omaksuttava analyysoiva asenne, tutkittava ja pohdittava kriittisesti historian kokemusta. Lenin korosti erityisesti tavara- ja rahasuhteiden merkitystä sosialistiselle tuotannolle. Jotta tulot ylittäisivät menot jokaisessa yrityksessä, hän kehotti turvautumaan päätöksissä talouslaskelmiin eikä ainoastaan kansan innostukseen vaan henkilökohtaiseen kiinnostukseen työn korkeampaan tuottoon. Tällä hetkellä odotamme paljon uudelta talouskoneistolta.

Uudella talouskoneistolla tarkoitetaan mielestäni sellaista talouden harjoittamisen ilmapiiriä, jossa taloudelliset lait tulevat esille luonnollisessa, vapaassa muodossa. Edullinen hyväksytään, kannattamaton hylätään. Töitä enemmän ja paremmin tekevä myös ansaitsee enemmän. Talouden tehokkuus ja tulot säätelevät talouskumppaneiden valintaa, tuotantorakennetta ja kulutusta. Mikäli tällainen ilmapiiri saadaan luotua, käyvät ohjeet ja määräykset »tee näin«, »kylvä nyt«, »vie sinne« jne. tarpeettomiksi.

Nykyisessä talouskoneistossa lyödään laimin Marxin työnarvoteoriaa, kun taas kehityksessä maissa sitä osataan käyttää erinomai-

sesti hyväksi. Leninin sanat siitä, että meidän on opittava kapitalisteilta talouden järjestämistä, ovat edelleen ajankohtaisia.

Nykyisen lainsäädännön mukaan on yrityksillä mahdollisuus päästä suoraan maailmanmarkkinoille, mikäli valtion tilaus ja sopimusvelvoitteet muita tuotantolaitoksia kohtaan on hoidettu.

Tässä suurena apuna ovat yrityksille olleet Moskovassa järjestettävät kansainväliset tukkukauppamessut. Messujen järjestäjänä toimii Valtion hankintakomitea. Osallistuminen edellyttää maksukykyisyyttä. Neuvostoliittolaisilla osanottajilla on oikeus päättää niistä tuotteista, jotka on tuotettu valtion tilauksen ja toimitussopimusten lisäksi. Tämä on mahdollistanut siirtymisen hankintasuhteissa keskitetystä jakelujärjestelmästä tavara- ja rahasuhteisiin. Tukkukaupasta on tulossa tärkeä tekijä kotimaisten markkinoiden kehittämisessä ja sitä kautta päästään vuorovaikutukseen muiden maiden kanssa. Tällaiset markkinat edellyttävät yhdentymiskehitystä talouden perusyksiköiden eli tuotantolaitosten välillä.

Messuilla eri organisaatioiden (esim. Ulko- ja maankauppapankki, Finanssiministeriö) asiantuntijat konsultoivat tuotantolaitosten edustajia suhdanteissa, hinnoissa, valuutta- ja rahoituskysymyksissä, juridiikassa ja protokollaan liittyvissä asioissa.

Alullaan olevat markkinasuhteet eivät ole vielä täysin päässeet vauhtiin johtuen eräiden sellaisten tuotteiden ja raaka-aineiden vientirajoituksista, joista kotimaassa on pulaa. Joissakin tapauksissa näiltä rajoituksilta on välttytty barter-kaupassa, jossa neuvostoliittolainen osapuoli saa kaupasta vielä tarpeellisimpia tuotteita.

Neuvostoliittolaiset yritykset ovat nykyään aktiivisesti mukana Kauppakamarin ulkomailta järjestämissä kansainvälisissä näyttelyissä. Myös oman instituuttimme edustajat ovat olleet mukana messuilla ja tarjoavat nykyään jo

itsekin konsultointipalveluja messujen osanottajille. Käytämme aineistoamme myös instituutin opiskelijoiden, tulevien johtajien ja business-koulun opiskelijoiden (MIRBIS) koulutuksessa.

Suurena apuna neuvostoliittolaisten yritysten markkinoille pääsyssä ovat monet yhteisyritykset. Niissä koulutetaan johtajia, tarjotaan konsultointipalveluja ja toimitaan välittäjinä kaupallisessa toiminnassa. Instituutissamme toimii tällä hetkellä jo kymmenen yhteisyritystä. Yksi suurimmista on business-koulu Mirbis, joka perustettiin 1989. Perustajina ovat Plehanov-instituutti ja italialainen taloustutkimusseura »Nobisma».

Mirbisin päätoimintalinjat ovat:

1. Neuvostoliittolaisten johtajien kouluttaminen hoitaminen asioita uudella tavalla niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Koulutukseen sisältyy kolme kurssia:

a) »Master», 45 viikkoa. Tarkoitettu nuorille aloitteleville johtajille. Koulutusohjelmaan kuuluu englanti, informatiikka, työtiede, aluekehitys, teollisuustalous, tuotantoteoriat, kansainvälinen finanssioikeus, marketing ja management. Kurssiin sisältyy kahden kuukauden opintomatka länteen.

b) »Top manager», 10 viikkoa. Jo työssä oleville johtajille, joilla ei ole mahdollisuutta opiskella pitkiä aikoja. Kahden viikon opintomatka ulkomaille.

c) Pikakurssit, 3—4 viikkoa. Tuotantolaitosten ja organisaatioiden edustajille. Tutustuminen Neuvostoliiton ja länsimaiden markkinakehitykseen. Viikon opintomatka ulkomaille. Luennoitsijoina toimivat johtavat neuvostoliittolaiset ja ulkomaalaiset tiedemiehet, taloustieteilijät, juristit ja liikemiehet.

2. Venäjän kielen opettaminen ulkomaisille liikemiehille.

3. Konsultointipalvelut neuvostoliittolaisille ja

ulkomaisille yrityksille. Hallinto, tuotannon järjestäminen, tieteellis-tekniset ja juridiset kysymykset.

4. Kansainvälisten symposiumien ja seminaarien järjestäminen.

5. Kumppaneiden etsiminen neuvostoliittolaisille ja ulkomaalaisille yrityksille.

6. Markkina- ja taloustutkimukset neuvostoliittolaisille ja ulkomaisille yrityksille, organisaatioille yms.

Mirbisilla on kontaktit ulkomaisiin yrityksiin ja se konsultoi tuotantolaitoksia vientikysymyksissä. Se konsultoi myös barter-kauppaa, kun vientituotteiden vastineeksi saadaan kulutustarvikkeita tai niitä tuottavia koneita. Mirbis auttaa ostamaan ulkomailta valuutalla koneita, laitteita, tietotekniikkaa, lisensoijia ja taitotietoa. Työt hoidetaan sopimuksessa mainituin ehdoin ja aikataulun puitteissa.

Maamme tuottaa eniten maailmassa mm. terästä ja sementtiä ja ylpeilemme sillä. Kuitenkin siitä samasta teräksestä ja sementistä meillä on pulaa. Tästä on syyttäminen taidottomuuttamme hoitaa asioita oikein. Siirtyminen hallinnollisesta komentojärjestelmästä toimivaan talousjärjestelmään vaatii vanhojen lenkkien poistamista talousjohdosta, siirtymistä uusiin toimintamuotoihin ja työtyyliin sekä menetelmien muuttamista. Siksi asiantuntijoiden koulutusjärjestelmää ja hallintojärjestelmää yleensä on parannettava, tuotantovälineiden kauppaa yhtenä tuotantolaitosten välisistä edistyksellisistä toimintamuodoista on kehitettävä ja yrityksiä on tuettava niiden pyrkimyksissä päästä maailmanmarkkinoille.

Saharov A. N.

Taloustieteiden lisensiaatti, markkinointitiedekunnan dosentti, Plehanovin mukaan nimetty kansantalousinstituutti, Moskova

FORBES-LEHTI: »GOODBYE, ECONOMISTS»

Yhdysvalloissa ekonomistien työmarkkinat ovat heikentyneet. »Big business» antaa potkuja talouden ammattiennustajille. ». . . tähtiin tuijotus osoittautui viihdyttäväksi ja kiinnostavaksi mutta ei kovin hyödylliseksi», amerikkalainen Forbes-lehti dokumentoi tautalla olevaa asennemuutosta (Forbes 21.1. 1991).

Forbes kertoo useita esimerkkejä ekonomistien uustyöttömyydestä. Yksi niistä on Edward Boss, 52, Columbian yliopiston MBA vuodelta 1962. Vuodesta 1972 hän toimi Continental Bankin vanhempana finanssiekonomistina ja luennoi asiakkaille koroista, dollarista ja työttömyyslukuista. Nyt Boss itse on liittynyt työttömien armeijaan. Viime vuonna Continental antoi potkut 11 ekonomistille ja vain yksi jäi.

Monet muutkin pankit ovat tehneet samoin: Citibank, Chase Manhattan, Chemical jne. Forbesin mukaan niin ovat menetelleet myös muut suuryhtiöt kuten esimerkiksi Equitable Life, Eastman Kodak ja Xerox. Myös konsulttiyritykset supistavat työvoimaansa. Yksi sellainen yritys on DRI, Data Resources, joka työllisti aikanaan yli 500 ekonomistia, mutta nyt enää noin 400.

Kaikkea tätä ei voi selittää amerikkalaisten pankkien surkeudella tai USA:n kansantalouden lamalla. Forbesin mukaan perusvika on ekonomisteissa itsessään. He tyytyivät liian usein jatkamaan viivottimella vanhoja aikasarjoja. Bostonin Fedin johtaja Stephen McNees väittää Forbesin mukaan, että amerikkalaiset suhdanne-analytikot tekivät suuria virheitä talouden jokaisen merkittävän käänneepisteen kohdalla 1973—1975, 1978—1979 ja 1981—1982. McNees sanoo, että kun ennustajat ovat väärässä, he ovat väärässä kollektiivisesti. »Ennustajat ovat kylki kyljessä päästäkseen pois sateesta», hän sanoo. Forbes esittää vaikuttavan aineiston McNeesin väitteiden tueksi.

Suomen tilanteessa samoja piirteitä

Forbesin tarinassa on joitakin piirteitä, jotka

sopivat myös Suomeen. Ainakin ekonomistien »mediasosiologinen» tilanne näyttää pitkälle samanlaiselta.

Joistakin ekonomisteista tulee kansallisia guruja, jotka kilvan lanseeraavat keskusteluun erilaisia tieteellisiä ja talouspoliittisia iskusanoja. Kenties näkyvin amerikkalainen julkisekonomisti on ollut Henry Kaufman. Varsinainen *talk show* -tähti oli aikanaan Arthur Laffer, Reaganin verouudistuksen suuri ideologi, joka yritti osoittaa — vastoin ekonomistien kollektiivista viisautta — että veroasteen laskeminen nostaa verotuloja. Tiedotusvälineet tekivät tällaisista henkilöistä suunnilleen kulttihahmoja.

Amerikkalaisille firmoille oma ekonomisti tai ekonomistiosasto oli välttämätön statushyödyke. Forbesin käsityksen mukaan ekonomisteista ei kuitenkaan kyetty ottamaan irti suurta hyötyä.

Citicorpilla oli töissä miltei 100 alan ammattilaista. Asiakkaat sentään pitivät heidän mielipiteitään jossakin arvossa, mutta sisäisessä päätöksenteossa heitä ei juuri käytetty. Operatiivisen väen mielestä he nimittäin »eiivät norsunluutornissa». Citicorpin ekonomistien tuotteisiin kuului mm. kuukausittain ilmestyvä ilmaislehti, jonka levikki oli 300 000. Markkinatutkimus osoitti, että vain viisi prosenttia lehden lukijoista olisi ollut valmis maksamaan siitä tilausmaksun.

Makrosta mikroon, tai takaisin yliopistolle

Forbesin mukaan monet yritysekonomistit ovat vaihtaneet »alatoimialaa» ja siirtyneet makrotaloustieteestä mikron puolelle. Yksi lehden haastateltavista siirtyi Citibankista Fujin Bankiin. Samalla analyysin taso ja kohde vaihtui bruttokansantuotteesta yksityisiin yrityksiin ja toimialoihin.

Jotkut ovat palanneet takaisin yliopistoihin, mutta markkinat ovat sielläkin heikot. Ainaakaan palkka ei ole suuri amerikkalaisen mitapuun mukaan. Opettaja saa olla tyytyväinen 40 000 dollarin alkupalkkaan. Se on suun-

nilleen yhtä paljon, kuin 26-vuotias vastavalmistunut ansaitsee.

»On kovaa, kun elintaso laskee», Pohjois-Carolinan yliopiston rahoitusprofessori James *Smith* sanoo. Hän työskenteli aikaisemmin Union Carbiden pääekonomistina. Saadaksen lisäansioita hän tekee pieniä konsultointikeikkoja ja luennoi. »Teen töitä iltaisin ja

viikonloppuisin — paljon kovemmin kuin ennen Carbidella», hän sanoo.

Muutoksia on tapahtunut niillekin, jotka ovat saaneet jäädä entisiin työpaikkoihinsa. Monet heistä ovat vaihtaneet ennustamisen käytännöllisempiin tehtäviin operatiivisissa yksiköissä. Rahamarkkinatehtävät ovat tästä muutoksesta yksi esimerkki.

POLEMIKKI VIRANTÄYTÖISTÄ

Aikakauskirjan edellisessä numerossa selostettiin Lapin yliopiston kansantaloustieteen virantäytöstä joulukuussa 1990 puhjennutta keskustelua. Keskustelun viritti tuolloin Turun yliopiston professori Matti *Virén*, joka arvosteli Uudessa Suomessa mm. asiantuntijamenettelyn heikkouksia professorinimitysten yhteydessä.

Maaliskuun alussa keskustelu jatkui — taas Uudessa Suomessa. Helsingin kauppakorkean vt. professori Pertti *Haaparanta* kiitti *Virén*iä siitä, että tämä oli nostanut julkiseen keskusteluun teemoja, joista muuten olisi tiedemaailmassa vaiettu. Samalla *Haaparanta* huomautti, että samoja ongelmia olisi löytynyt lähempääkin kuin Lapista. *Haaparanta* tarkoitti Turun yliopiston taloustieteen apulaisprofessorin täyttöö. *Haaparanta* mukaan *Virén* oli ottanut vahvasti kantaa yhden hakijan puolesta ja muutenkin puuttunut virantäyttöprosessiin.

Kutsuttujen asiantuntijoiden mielestä pätevin oli Oxfordissa väitellyt Tapio *Palokangas*. Hannu *Salosen*, joka oli suorittanut tutkimonsa Turussa, asiantuntijat asettivat toiselle sijalle. Kun asia tuli päätettäväksi, esittelijä yhtyi asiantuntijoiden näkemykseen. Silloin *Virén* vaati tiedekunnassa asian pöydälle sillä perusteella, että asiantuntijat eivät olleet osanneet arvioida oikein hakijoita. Myöhem-

min tiedekunta nimesi kaksi lisäasiantuntijaa selvittämään hakijoiden paremmuutta.

»*Valtakunnallinen raati ongelmia ratkaisemaan*»

Haaparanta luonnehti menettelyä »ihmeelliseksi»: hänen mukaansa lisäasiantuntijoita kutsutaan yleensä vain silloin, kun varsinaisten asiantuntijoiden lausunnot menevät ristiin. Hänen mielestään menettely ei ollut hyväksyttävä oikeusturvan kannalta: tiedekunta ei alistanut kaikkien hakijoiden pätevyyttä lisäasiantuntijoiden tutkittavaksi, vaan ainoastaan kahden ensimmäisen.

Haaparanta arvosteli myös lisäasiantuntijoiden valintaa: hänen mukaansa *Palokangas* ja *Salonen* ovat puhtaita teoreetikkoja, mutta kumpikaan lisäasiantuntijoista — *Osmo Forssell* ja *Erkki Koskela* — ei ole tehnyt teoreettista työtä kahden ehdokkaan pääalueelta. »Tällaisia tiedeyhteisön ongelmia olisi mahdollista ehkä lieventää siten, että kullakin tieteenalalla maahan perustettaisiin valtakunnallinen raati», *Haaparanta* ehdotti. Raati valvoisi yksittäisten korkeakoulujen toimintaa. »En usko, että nimityspelejä voidaan millään keinoin täysin eliminoida, mutta tällaiset Turun tapaukset eivät ehkä olisi enää mahdollisia», *Haaparanta* kirjoitti.

YHDYSPANKIN UNITAS-JULKAISU UUDISTUI

Yhdyspankki uudisti toukokuussa taloudellisen aikakausjulkaisunsa Unitaksen. Uusi Unitas ilmestyy entistä suuremmassa formaatissa, monivärisenä, grafiikalla ja valokuvilla elävöitettynä. Samalla Unitaksesta tulee SYP-konsernin yleislehti, joka korvaa esimerkiksi Talousviestin.

Unitaksen päätoimittaja, SYP:n taloudellisen tutkimuksen päällikkö Kalevi Kosonen kertoo, että meneillään on Unitaksen 63. ilmestymisvuosi. Kososen mukaan Unitas syntyi suuren laman kynnyksellä Rainer von Fieandt'n aloitteesta.

Unitas kirjoittaa edelleen kansantaloudesta, siinä mielessä seurannan kohde ei uudistuksen myötä ole muuttunut miksiäkään. Kososen mukaan tarkoitus on nyt entistä systemaattisemmin seurata mm. kansainvälisiä kysymyksiä ja rahoitusmarkkinoiden kehitystä. Lehteä jaetaan avainasiakkaille, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Kieliversioita on yhä neljä: suomi ja ruotsi viisi kertaa vuodessa, englantia ja saksa neljästi vuodessa.

Ensimmäisessä uudistetussa numerossa SYP:n ekonomistit esittivät lähiajan suhdannekatsauksen 1991—1992 ja tarkastelivat rahamarkkinoita sekä pääomamarkkinoita. Lisäksi lehdessä oli Jorma *Hietalahden* ja Jorma *Hilpisen* — molemmat Suomen Pankista

— katsaus pääomantuontiin, Pekka *Ahtialan* kirjoitus pankkikriisistä, Vesa *Kanniainen* analyysi pörssikurssien laskun syistä, Veijo *Mannisen* teksti talletusmarkkinoista ja Timo *Ronkaisen* ennuste pörssi-yhtiöiden vuodesta 1991.

SYP säilyttää ekonomistien ydinjoukon

Kosonen kertoo, että SYP:n tarkoitus on säilyttää ekonomistiyksikkönsä ydinjoukko, jonka pääluku on nyt kuusi. Kososen lisäksi yksikössä toimivat Heikki *Kirves*, Laura *Vajanne*, Heikki *Hella*, Kai *Ramstedt* ja Bengt *Bergman*. Pari ihmistä on SYP:n taloudellisesta tutkimuksesta siirtynyt lähemmäksi markkinoita: Veijo *Manninen* meni kehrittelemään talletus- ja sijoituspalveluita ja Kari *Markkula* seuraamaan kansainvälisen luotonannon määriskejä.

Kososen mielestä on ihanneratkaisu, että pankissa on oma ekonomistiyksikkönsä, mutta samalla myös operatiivisissa yksiköissä on kansantaloudellisen koulutuksen saanutta väkeä. Unitaksen tekeminen oli ennen vanhaan ekonomistiyksikön päätehtävä; nyt tämän työn rooli taas korostuu lehti-uudistuksen vuoksi. Silti yksikön resursseista valtaosa käytetään pankin päätöksentekoa palvelemaan selvitystyöhön.

KORPINEN, OKSANEN, PEKONEN . . . VILKASTA TYÖMARKKINOILLA

Ekonomistien työmarkkinoilla on taas ollut vilkasta. TTT:n esimies Pekka *Korpinen* siirtyy keskikesällä Helsingin apulaiskaupunginjohtajaksi samalle paikalle, jolta Erkki *Tuomioja* lähti eduskuntaan. Korpinen arvioi, että ekonomistinajattelusta on hyötyä maankäytön suunnittelussa, joka on yksi hänen tulevista vastuualueistaan. Hän aikoo omistautua tulevaisuudessa kaupunkitaloustieteen (urban

economics) tutkimukselle ja jatkaa taiteen ja talouden suhteiden analyysia.

VM:n kansantalousosaston suhdannetoimiston päällikkö Heikki *Oksanen* siirtyy elokuun alussa ainakin kahdeksi vuodeksi finanssineuvokseksi Suomen EY-edustustoon Bryseliin. Ennen Oksasta tehtävää on hoitanut Reino *Hjerppe*, joka tulee nyt Helsinkiin VATT:n johtajaksi. EY-edustustossa finans-

sineuvoksen tehtäviin kuuluu mm. seurata EY:n talous- ja rahaliiton kehitystä, yhteisön taloutta ja talouspolitiikan koordinoimista, verotuksen harmonisointia ja rahoitusmarkkinoiden integroitumista.

Suomen Pankki lakkauttaa idänkaupan osastonsa elokuun lopussa 1991. Samalla perustetaan uusi yksikkö, jonka nimeksi tulee »idäntalouksien yksikkö». Yksikön päälliköksi on määrätty kauppat. lis. Kari *Pekonen* ja hänen sijaiskseen kauppat. maist. Terhi *Kivilahti*. Pekonen on aikaisemmin toiminut Suomen Pankissa markkinaoperaatioiden osaston päällikkönä. Viimeksi hän on opiskellut Moskovan Plehanov-instituutissa. Idän-

kaupan osaston osastopäällikkö Kari *Holopainen* ei jää uuteen yksikköön. Suomen Pankista kerrotaan, että hänellä on koulutushankkeita. Uuden yksikön erityisasiantuntijana toimii Pekka *Sutela*, joka toimi samassa tehtävässä jo idänkaupan osastossa. Yksikön henkilövahvuus on 13.

Jo aikaisemmin keväällä Suomen Pankki yhdisti rahoitusmarkkinaosaston ja riskien seurantaosaston. Uusi osastopäällikkö on Kaarlo *Jännäri*. Osastolla on kaksi osastopäällikkötason asiantuntijaa: Ralf *Pauli* ja Peter *Nyberg*. Toimistopäällikköinä toimivat lisäksi Liisa *Halme*, Kaiju *Kallio* ja Veikko *Saarinen*.

UUSI TALOUSTIETEELLINEN YHDISTYS

Viime vuoden lopulla perustettiin *Toimialatutkijoiden tieteellinen yhdistys*. Yhdistys on ilmoitettu yhdistysrekisteriin ja sen tarkoituksena on edistää ja tehdä tunnetuksi taloustieteellistä toimialatutkimusta. Tavoitteena on luoda yhteyksiä suomalaisten sekä ulkomaisten alan tutkijoiden kesken ja ylläpitää tämän erityisalueen harrastusta. Yhdistys on joutunut heti alkuun tekemisiin sen vanhan ongelman kanssa, että *industrial economics* -termille ei ole löytynyt hyvää suomennosta. Yhdistys tulkitsee toimialakseen siis *industrial economics* tai *industrial organization* -aihe-

piirin siihen liittyvän teoreettisen sekä soveltavan tutkimuksen osalta. Tämä suunta on tunnetusti saanut lisääntyvää kiinnostusta osakseen viime aikoina.

Yhdistyksen hallitukseen kuuluvat Anne *Brunila* (sihteeri), Paavo *Okko* (puheenjohtaja), Veikko *Reinikainen*, Johan *Willner*, Martti *Virtanen* ja Pekka *Ylä-Anttila*.

Lisätietoja yhdistyksestä: sihteeri Anne Brunila, Työväen taloudellinen tutkimuslaitos, Hämeentie 8 A, 00530 Helsinki, puh. 90-737 733, telefax 90-701 3807.